

Translation©Theatre Bulandra

COLONELUL PASARE

Hristo Boytchev
www.hristoboytchev.com

PERSONAGII

DOCTORUL
FETISOV
HACEO
PEPA
MATEI
DAVUD
KIRIL
PETKO
ILIA

PROLOG

DOCTORUL Se spune că în psihiatrie nu există doctori sănătoși la cap. Poate din cauza asta după ce am terminat facultatea m-am interesat de specialitatea asta-adeseori și eu sufăr de lungi depresii în fața întrebărilor absurde ale vieții, întrebări pe care filosofia le numește "existențiale". Da, n-am fost niciodată limpede la minte sau foarte sigur de părerile mele. Întotdeauna am crezut că în orice conflict există mai multe adevăruri, dar n-am știut niciodată de partea căruia să fiu. În psihiatrie asta se numește "complexul lui Hamlet". La centrul psihiatric regional, unde domnea mizeria și înghesuiala obișnuită, mi s-a spus că ar fi mare nevoie de un specialist Tânăr și dinamic, ca mine. Numai că nu chiar la centru, ci la anexa lui, la "40 de Sfînti", o fostă mănăstire din munți, unde erau internați o dusină de cazuri de psihoză, inofensive și foarte interesante. Nu e nici un risc medical, mi-a spus medicul șef, de altfel nici doctor nu mai e acolo... Era la numai 43 de km. de centru. Am mers pe un drum de munte plin de pietre o grămadă de vreme. Muntele devinea din ce în ce mai sălbatic și mai minunat, în timp ce drumul era din ce în ce mai strâmt și mai desfundat. Tot drumul n-am văzut pe nimeni și nimic altceva decât o pădure întunecată. Pe urmă, în sfârșit, la capătul unui defileu însăpăimântător, între două țancuri enorme de piatră, au apărut ruinele mănăstirii. Atunci am simțit că ajunsesem în creierii munților Balcani.

ACTUL I

SCENA 1

Seară. Zgomot de mașină și lumini de faruri.

ŞOFERUL Aici e mănăstirea. Eu plec imediat înapoi. Se lasă deja ceață și pe-aici e plini de lupi.

DOCTORUL Lupi?! Ce fel de lupi?

ŞOFERUL Lupi, lupi! Se ascund pe-aici așteptând să cadă zăpada.

DOCTORUL Și când cade zăpada?

ŞOFERUL Se-adună și mai mulți.

DOCTORUL Și mâncarea, cum se aduce până aici?

ŞOFERUL Nu se-aduce.

DOCTORUL Nu înțeleg!

ŞOFERUL O să înțelegeți!

DOCTORUL Dar mai trăiește cineva aici înafară de bolnavi?

ŞOFERUL V-am spus, lupii!

DOCTORUL Da' oameni?

ŞOFERUL Sunt câteva case în împrejurimi, dar nu știu cine stă în ele.

DOCTORUL Așa deci!

ŞOFERUL Asta e. Hai, mergeți...

SCENA 2

Cameră de spital: paturi scaune, un televizor vechi. Haceo citește ceva cu spatele la ușă. Pe un pat, aproape de fereastră, stă Rusul. Are o claietă de păr uriașă, o barbă lungă și se uită pe fereastră cu o privire fixă. Sunt acoperiți cu pături grosolane. Intră doctorul.

DOCTORUL Bună seara. (Nimeni nu se întoarce. Mai tare.) Bună seara! (Nici o reacție. Strigând.) Bună seara! (Același rezultat. Urlând.) Iertați-mă, sunteți surzi? E a treia oară când spun 'bună seara'! (Pepa apare pe ușă cealaltă. Se uită la doctor cu un aer serios și concentrat)

PEPA Noi nu ne-am mai văzut undeva, din întâmplare? Pe pod, la Dunăre, la frontieră?

HACEO (Văzându-l în sfârșit pe doctor.) Pepa, te rog lasă-l în pace. A venit la televizor. (Doctorului) Ați adus lemne?

DOCTORUL Eu sunt noul doctor.

HACEO Încântat! Eu mă numesc Haceo, zis Televizorul.

DOCTORUL Am spus ‘bună seara’ mai înainte...
 HACEO Vă rog să mă scuzați, nu v-am văzut!
 DOCTORUL Păi, am urlat...
 HACEO Eu sunt complet surd, d-le doctor.O explozie la cazarmă...când făceam armata.
 PEPA Minte, eu mi-aduc foarte bine aminte de el! Să nu aveți niciodată încredere în omul surd și impotent.
 DOCTORUL (Arată spre Rusul care nu s-a mișcat deloc)Să el e surd?
 HACEO Nu știu, d-le doctor. Nu l-am văzut vorbind niciodată. Știu numai că i se spune Rusul.
 DOCTORUL Unde este infirmiera?
 HACEO A fugit.
 DOCTORUL Cu ce vă încălziți aici?
 HACEO Cu lemne. Da' n-avem. Or să aducă deseară.
 DOCTORUL Și celealte camere?
 HACEO Stăm toți aici, tocmai ca să ne încălzim.
 DOCTORUL Și cu mâncarea, cum faceți?
 HACEO Ne aduc din sat. Vin seara să se uite la televizor și aduc de mâncare...
 DOCTORUL Deci ești surd?
 HACEO Surd complet,da!
 DOCTORUL Și acum, auzi?
 HACEO Nu aud. Citesc pe buze. Cât e ceasul?
 DOCTORUL Șapte și jumătate.
 HACEO Peste o jumătate de oră începe jurnalul. Încep să vină oamenii.
 DOCTORUL Care oameni?
 HACEO Toți. Bolnavii și civilii.
 DOCTORUL Care civili?
 HACEO Din sat, acolo n-au televizor...Uite, unul a și venit...
(În timpul acestui dialog Pepa calculează ceva pe niște foi de hârtie ,murmurând cifre. Când termină de calculat cade în genunchi în fața unui calendar bisericesc vechi, agățat pe perete).
 PEPA 195.351 ! Iartă-mă,Doamne!(Continuă să șoptească o rugăciune).
 MATEI (Strigând de afară)Atențiu,intru!
 HACEO Intră,intră!
(Deschide ușa cu teamă și se strecoară înăuntru cu spatele lipit de zid)Intru!
 MATEI Da!Bine!Intră!
 HACEO Să nu miște nimeni!
 MATEI Bine,bine!
 HACEO Bine ,bine, da' miști!
 MATEI Uite că m-am oprit!(Matei se îndreaptă pe lângă zid, încet și cu frică, spre patul lui, pândind mișările lui Haceo și ale doctorului. Doctorul face, fără să vrea, un pas, Matei încremenește.Îngrozit,aprinde o lanternă pe care o îndreaptă spre fața doctorului).
 HACEO Să nu cumva să miști, că nu e bine! Un pas greșit și te paște pușcăria pe viață!
 MATEI E noul doctor.
 MATEI Mi se rupe că e doctor. În fața legii toată lumea e egală!(Aleargă spre patul cel mai îndepărtat și se bagă sub el).Acum puteți să vă mișcați! Dar să nu se-ăseze nimeni deasupra mea!
 DOCTORUL Asta ce vrea să-nsemneze?
 HACEO Are o manie-crede că e prea mic și îi e frică să nu calce cineva pe el, să-l strivească.
 MATEI Numai seara, ziua sunt normal. Cum începe soarele să apună, mă micșorez. Mă fac mic,mic,din ce în ce mai mic și până seara sunt minuscul...Am tot timpul lanternă cu mine, aşă că dacă mă calcă cineva,putrzește în pușcărie!
 PEPA (Ridică ochii din calendar)380.740!Iartă-mă,Doamne!Nu știam ce fac!
(Intră Davud,ținându-se de burtă).
 DAVUD Bună seara!
 MATEI Ține dreapta!(Face semne cu lanterna) Ține dreapta și vezi pe unde calci!
 DAVUD Avem un nebun nou?
 HACEO E doctorul cel nou.
 DAVUD Doctor?
 DOCTORUL Da, eu sunt doctor.
 DAVUD (Se apucă cu mâinile de boase)D-le doctor, nu mi-e bine deloc,deloc!
 DOCTORUL Te doare ceva?
 DAVUD Mai rău, mai rău!
 HACEO Lasă că o să te văcărești după jurnal.
(Se aud bătăi puternice în ușă)
 ILIA (de afară)Deschideți!
 DAVUD Au venit lemnene!(se repede să deschidă ușa. Intră Ilia și Petko,sătenii.Aduc lemn de foc. Amândoii poartă ochelari cu lentile groase prin care abia văd.).
 MATEI Țineți dreapta!
 PETKO Faceți focul că s-a lăsat un frig afară!
 ILIA Am omorât un lup! I-am tras una drept între ochi!
 DAVUD Și unde-i?
 ILIA A scăpat...Dar sigur e mort pe undeva. Eu tăiam lemn și el ,din întuneric se uita la mine cu ochii ca para. Arunc un lemn înspre el, se ferește și iar se uită la mine. Și deodată mi-aduc aminte că azi am luat pensia și mi se face o frică! Iau o ditamai bucata de lemn, îl ochesc și-pac!-drept între ochi! Am luat-o după el cu toporul, da' a scăpat.Iaca,am găsit numai asta!(arată un pantof).
 PETKO (examinând pantoful)Mare lupu'!Mare!
 ILIA De unde știi?
 PETKO Uită-te la pantof.45...(aruncă pantoful într-un colț)
 MATEI (urlând de sub pat)Nu mai arunca,o să mă omori!

(Ușa se deschide cu un scârțăit lung. Intră Kiril,îmbrăcat în halat de spital. Are un pansament și un plasture plin de sânge între sprâncene și un singur pantof. Rămâne în ușă,nehotărât.Matei urlă)Închide ușa! Să nu intre pisica!

KIRIL
Kiril,unde e lupul?
Care lup?
Ăla pe care l-am omorât.
Habar n-am, n-am văzut nici un lup!
Ia uite, avea pantofi ca ai tăi,ticălosul!
Da, bine...sunt de la magazin...**(Își pune celălalt pantof care I se potrivește și se aşează lângă ceilalți. Toată lumea se îndepărtează de el. Se duce și se aşează lângă Ilia.)**
Nu te aşeza lângă Ilia!A luat azi pensia!(**Kiril se apropie de Petko**)
(se mută)Și eu am luat azi pensia.
(Kiril se îndreaptă spre patul din spate)
(urlând de sub pat)Hei,hei!Nu pe mine!
(Kiril rămâne până la urmă în picioare)
DOCTORUL
(lui Kiril)Eu sunt doctorul cel nou. Ce problemă aveți?
MATEI
Nu are nici o problemă!Asta-I problema!
HACEO
E cleptoman și alcoolic. Fură și bea tot.
KIRIL
Nu-l adevărat, nu beau tot!
DAVUD
Nu-l adevărat?Atunci,unde-I vinul mănăstirii?
KIRIL
Nu știu.
MATEI
Nu știe! Și benzina de la mașină?(camion)
DAVUD
Surplus! De la armată! De la cazarmă! Și o juma' de tonă de benzină, cadou de la militari! Și el,a băut-o!
HACEO
Ssst!Liniște!Jurnalul!
(Haceo deschide televizorul. Se vede genericul de jurnal,alb-negru,fără sunet. Toată lumea e cu ochii pe ecran,înafară de Rus care nu a mișcat de la început, cu ochii pe fereastră).
DOCTORUL
(privind uimit)Nu are sonor?
TOTI
Ssst!
DOCTORUL
(încet)De ce nu are sunet?
DAVUD
Nu merge sonorul!(**E stricat sonorul**)
(O crainică apare pe ecran.I se văd buzele mișcând.Haceo,cu ochii la buze, începe să sonorizeze).
HACEO
Doamnelor și d-lor, bună seara. astăzi lupte violente au izbucnit lângă Sarajevo.Forțele ONU au încercat să pătrundă în oraș, cu ajutorul umanitar, dar convoiul a fost interceptat de către sârbii bosniaci. Purtătorul de cuvânt al ONU a declarat în această după-amiază că, începând de astăzi, trimitera de ajutorare se va face pe calea aerului....**(Întuneric)**.

SCENA 3

Cabinetul doctorului.

DOCTORUL
(la telefon)Alo!Alo!Centrul psihiatric regional?Aș dori cu medicul șef.Alo!Alo!Medicul șef?Bună ziua! Sun de la 40 de Sfinți. Nu tocmai asta e, că nu merge! Nu avem nici medicamente, nici lenjerie, nici haine de iarnă, nici mâncare...Poftim?Donații de la unitatea militară?Da,da,avem conserve de roșii,da,cojite,dar sunt expirate de mult.Cum?!Aha!Să le mâncăm mai repede, înainte să sempuță!Bine,bine...Și când se termină?Să cer de la militari...Nu,nu,nu am medicamente, deloc...Nici haine groase...Să cer cărbuni de la cazarmă...Da,da,I-am sunat dar acum au manevre. Și oricum nu au medicamentele care-mi trebuieesc mie...Deci nu puteți să ne ajutați...pentru moment...Alo!Alo!Alo!(**Pune telefonul în furcă nervos. Intră Davud ,ținându-se de boașe**).
DAVUD
Se poate, d-le doctor?
DOCTORUL
Bineânteles,ia loc.
DAVUD
(suspină)Au,au!E rău, d-le doctor!
DOCTORUL
Ce ai?
DAVUD
Impotență totală!
DOCTORUL
De când ești aici?
DAVUD
De șase luni.
DOCTORUL
Și cine te-a tratat până acum?
DAVUD
Ilia.
DOCTORUL
Cine e Ilia?
DAVUD
Ilia,din sat. Îmi face ceaiuri...
DOCTORUL
Ești însurat?
DAVUD
Nu mai știu...Dacă n-a plecat nevastă-mea...V-am spus, sunt aici de șase luni, d-le doctor.
DOCTORUL
Copii ai?
DAVUD
Şase. Și cred că n-o să pot să mai fac alții.
DOCTORUL
Nu-ți ajung ăștia șase?
DAVUD
Păi...dacă nu mai pot...**(începe să plângă)**Mi-e rușine, d-le doctor! Am ajuns de râsul mahalalei! Un țigan, dacă nu-I mai merge asta,nu-I mai rămâne nimic...
DOCTORUL
Fii linistit, se rezolvă.
(suspină)Ei, știu eu cine mă poate rezolva, dar nu vrea,nenorocita!
Cine?
DAVUD
Pepa.E singura care mă poate rezolva.
DOCTORUL
De ce, ce poate ea să-ți facă?
DAVUD
Astea știu...știu să facă...
DOCTORUL
Care 'astea'?
DAVUD
Curvele...Pot s-o chem?
DOCTORUL
Unde e?
DAVUD
Așteaptă pe culoar. Îi spuneți d-stră să se ocupe de mine,nu,d-le doctor?
DOCTORUL
Zi-i să intre.
(deschide ușa)Hai,intră!
(Intră Pepa îmbrăcată în odăjdi făcute din cearceafuri albe și cu o eșarfă enormă din aceeași pânză)

PEPA Vă amintiți de mine, d-le doctor?
 DOCTORUL Ar trebui?...De unde?
 PEPA De la pod, la Dunăre, la graniță.
 DOCTORUL N-am mai fost pe acolo de cel puțin zece ani.
 PEPA Eu îmi amintesc foarte bine de d-stră.Şofer pe 38 de tone, număr de Sofia,29-86 A. Eu țin minte pe toată lumea. Pe vremea aia făceam cinspe camioane pe zi...cinci ani.
 DOCTORUL Lucrați la vama?
 PEPA Se poate spune și aşa.O vameşă singurătă la vama amorului. Cunosc toţi bărbaţii!
 DOCTORUL Toţi?
 PEPA Păi,logic!Cinci ani a 365 de zile, face 1825.Înmulţit cu 15 persoane pe zi,media,face exact 28375 de bărbaţi. Am totul scris, negru pe alb!(**agită un dosar plin cu foi**)”Pepa, vameşă”,toţi bărbaţii mă cunoşteau.
 DOCTORUL 28 375 nu sunt totuşi toţi bărbaţii!
 PEPA Da, dar când fiecare dintre ei se laudă la doi prieteni asta fa ce dintr-un foc 65 125...și când ăştia doi spun la alii doi ajungem la 195.375...Şi dacă și ăştia...
 DAVUD 195.375!atâtă lume poate și eu nu!
 PEPA Sunt o păcătoasă...până în fundul sufletului, d-le doctor...
 DOCTORUL Luați vreun medicament?
 PEPA Ce medicament?Ce,sunt la spital?
 DOCTORUL Dar unde sunteți, aici?
 PEPA La mănăstire! Asta I-am și spus medicului-șef, vreau să mă duc la mănăstire, vreau să devin Maica Tereza,și el m-a trimis aici. Acum îmi ispășesc păcatele.
 DOCTORUL La mănăstire?
 PEPA Adică, ziceți că asta nu e mănăstire?
 DOCTORUL Ba da, ba da,e o mănăstire!
 PEPA Doctorul de dinainte o ținea una și bună că e spital...a bătut câmpii aşa ,o vreme, pe urmă l-au trimis la un azil de nebuni la Byala.
 DOCTORUL Aha!
 PEPA Spun asta pentru binele d-stră.Să vă previn!spital!...Dacă aici e spital, atunci eu sunt nebună!...
 DOCTORUL Sau eu, poate...
 PEPA Să știi că am dreptate!
 DOCTORUL Din nenorocire...
 PEPA Asta e!(**iși punе cearceaful pe cap ca o călugăriță și ieše**)
 DAVUD Stai puțin! Vino înapoi, d-l doctor vrea să-ți spună ceva!
 DOCTORUL Nu, nu astăzi. Următorul.
(Davud ieșe din cabinet, îl auzim strigând)
 DAVUD Următorul!
(În ușă apare Kiril,cu ochii în pământ).
 DOCTORUL Intră și aşează-te.
(Kiril se aşează și trage cu coada ochiului la etajerele goale).
 KIRIL Cam goale, nu?
 DOCTORUL Da, dar nu o fac intenționat.
 KIRIL Cu vinul mănăstirii,așa e?
 DOCTORUL L-am găsit în pivniță.
 KIRIL Și ce-ai făcut cu el?
 DOCTORUL L-am băut.
 KIRIL Și benzina?
 KIRIL Am băut-o.
 DOCTORUL Ai băut benzina?
 KIRIL N-am băut-o toată.O parte am vândut-o.
 DOCTORUL Unde ai vândut-o?
 KIRIL În Serbia.
 DOCTORUL Ai trecut frontieră în pijama?
 KIRIL Am mers cu wagonul de dormit...da' eu nu fur intenționat. Cică m-au adus aici să mă vindec, dar de când am venit fur de trei ori mai mult! Și azi...ia, uite...(**scoate un teanc de bani și-l aruncă pe biroul doctorului**).
 DOCTORUL Ce-i cu banii ăştia?
 KIRIL Pensia lui Ilia.Doarme dimineața până târziu și-atunci...Petko,doarme după-amiaza...Bineînteles, nu o fac expres!
 DOCTORUL Înapoiază-i imediat!
 KIRIL Nu se merită, îi fur din nou!
 DOCTORUL Atunci,ține-I la tine și dă-le câte puțin, când au nevoie.
 KIRIL Asta și fac, d-le doctor. Uitați!(**scoate o listă și citește**)Luați de la Haceo 700,dați înapoi 580;luați de la Matei 1500,dați înapoi 900;Eu nu însel pe nimeni. Lui Pepa chiar I-am dat mai mult decât i-am luat.
 DOCTORUL Atunci ar trebui să-ți dau și banii mei.(**se caută de bani în buzunar**).
 KIRIL Nu vă mai osteneți, d-le doctor, I-am luat deja.
(uluit)Cum ai făcut?
 KIRIL Nu știu. Fenomen medical.E grav,nu,d-le doctor?Am nevoie de niște doctorii tari.
 DOCTORUL Ce fel de doctorii?
 KIRIL Contra furatului.
 DOCTORUL Contra furatului nu am, dar contra alcoolismului, să văd...
 KIRIL Dar pe mine nu alcoolul mă încurcă. Eu de furat sufăr! Și dacă ați ști cât m-au bătut când eram mic...(**se ridică și se îndreaptă spre ușă**)să chem pe următorul?
 DOCTORUL Nu, ajunge pentru astăzi.
(Kiril ieșe și doctorul rămâne singur. De afară se audă glasul lui Haceo).
 HACEO (de afară)Începe jurnalul! Doamnelor și d-lor, bună seara. Astăzi au continuat luptele îngreunate în împrejurimile orașului Sarajevo.Un nou convoi cu alimente a fost interceptat de către grupările sârbe bosniace. Purtătorul de cuvânt al ONU a declarat că de acum înainte ajutoarele vor fi trimise pe calea aerului....

(Întuneric).

DOCTORUL

Aveam impresia că centrul psihiatric ne-a abandonat complet și definitiv. Nu ne trimiteau nici medicamente, nici hrană, nici măcar îmbrăcăminte călduroasă, când iarna bătea la ușă. Dimineața muntele se vedea acoperit de chiciură sau înecat într-o ceață groasă care nu se risipea cu săptămâni. Convorbirile telefonice cu centrul psihiatric erau aceleși de fiecare dată.(ridică telefonul)Alo!Alo!Centrul regional... Cu medicul șef, vă rog!Mulțumesc!Alo!Bună ziua, sun de la "40 de sfinti". Tot n-am primit medicamente, nici lenjerie, nici haine de iarnă...de mâncare ce să mai vorbim...Vă rog?De la militari?Da,da,roșii...conserve de roșii, avem dar expirate...Cum?A,da,să le mâncăm mai repede, da...Și când se termină?Să cer tot de la militari, astă-i...Nu,nu,nu avem medicamente de loc...nici haine de iarnă...Da, am vorbit cu ei dar erau la manevre. Și oricum nu au medicamente!Cum?Nu puteți să ne ajutați acum?Alo!Alo!

SCENA 4

Camera bolnavilor. Rusul n-a mișcat nici un milimetru, privește pe fereastră cu aceeași expresie. Așezat în fața lui, doctorul citește dosarul de boala cu voce tare.

DOCTORUL

'Dimitri Minskin Fetisov,49 de ani. După adulterul comis de soția lui cu un sergent cade într-o hiperdepresie schizofrenică agravată în urma căreia refuză să mai comunice cu lumea exterioră-nu a mai vorbit de trei ani. Tată de naționalitate rusă, mamă de naționalitate bulgară. Studii superioare în Bulgaria, pe urmă Academia Militară în Uniunea sovietică. Nu are nici o rudă în viață în Bulgaria...' (ridică ochii spre Fetisov) Ce zici, stăm de vorbă?(Fetisov nu clintește) În ce zi suntem astăzi?(Aceeași reacție) Da, știu cum e...Și eu am probleme cu memorizarea datelor. Cu ce te ocupi, aşa...,în viață?

PEPA
HACEO

Șofer pe tonaj greu. Îl cunosc și pe acesta...Camion roșu, înmatriculat la Moscova. Acum se face că nu poate vorbi!

După explozia de la cazarmă nici eu n-am mai putut vorbi. Am vorbit iarăși după două săptămâni. Dar nu mai auzeam. Am învățat să aud iară la instrucție.

DAVUD

Cum la instrucție?

HACEO

Foarte simplu! Mă uitam la gura locotenentului și făceam ce făceau ceilalți. Mai întâi am învățat să aud 'la stânga' și 'la dreapta'. După aia 'înainte marș', pe urmă, încet, încet am ajuns la Conservatorul de artă dramatică.

DOCTORUL

Poftim?!

HACEO

Era visul meu din copilărie. Să mă fac actor. Și m-am hotărât să-mi încerc norocul.

DOCTORUL

După explozie?

HACEO

Da,bineînțeles,după.Mi-a luat un an ca să învăț să citeșc de pe buze. M-am pregătit pentru examenul de admitere, am învățat pe de rost monologe, replici și până la urmă am intrat. Toată comisia m-a aplaudat, nimeni nu și-a dat seama că eram surd ca o cărtiță.

MATEI

(de sub pat)Cărtițele sunt mai mult oarbe...M-am întâlnit cu una ieri seară. Venea spre mine, cât p-aci să mă strivească...I-am strigat: ține dreapta!,I-am făcut semne cu lanterna...Degeaba, nu vedea, nu auzea. Atunci i-am tras una drept peste bot și s-a oprit. I-am mai tras una și a leșinat.(Pauză).Pe urmă am fugit.

DOCTORUL

Și ce s-a întâmplat cu Conservatorul de artă dramatică?

HACEO

Am fost student o lună, până când s-a primit o scrisoare de la unitate. Locotenentul le-a scris o scrisoare de mulțumire:"Vă suntem recunoscători pentru ceea ce faceți pentru soldatul Ivanov.Deși complet surd, băiatul e foarte talentat,etc.,etc....

(se aud bătăi în ușă)

DAVUD

Au venit lemnele!(deschide ușa și-i lasă să intre pe Ilia și Petko,care aduc lemne de foc).

PETKO

În seara astă am omorât un lup.

DAVUD

Cum l-am omorât?

PETKO

Cu pușca. Am atipit după-masă și când m-am trezit era deja noapte. Și,deodată,văd ochii lupului sclipind în întuneric! Ochesc drept între ochi și trag.

(Toată lumea privește în jur.Kiril nu e nicăieri).

DAVUD

(strigând)Vai,Kiril,Kiril,Kiii-riiii!Te-a omorât ca pe-un câine!

KIRIL

(Kiril se ridică dintr-un pat cu o plapumă în spinare. Are capul învelit în pansamente).

HACEO

Sunt viu...

Atențione,jurnalul! (dă drumul la televizor și începe să sonorizeze)."doamnelor și d-lor, bună seara. Continuă luptele violente din împrejurimile orașului Sarajevo.Încă o dată, convoiul ONU transportând ajutoare umanitare pentru Bosnia a fost interceptat de către sârbii bosniaci. Purtătorul de cuvânt al ONU a afirmat că parașutarea coletelor cu ajutoare va începe în această noapte cu ajutorul avioanelor din Royal Air Force..."

ILIA

Haceo!Mă, tu spui același lucru în fiecare seară.

HACEO

Eu nu inventez știrile.Le redau aşa cum le spun ei.

KIRIL

Schimbă cel puțin virgulele.Spui același lucru de vreo șase luni.

HACEO

Cum adică același lucru?A fost și ceva nou!Uite,acum a spus că ONU va parașuta ajutoare în noaptea astă...și ieri n-au spus!

DAVUD

Ba ai spus!

HACEO

De avioane n-am spus!

KIRIL

Cu avioane,fără avioane, problema e că textul trebuie schimbat...

HACEO

Eu nu pot schimba știrile. Bine,dacă nu mă credeți, dăm pe programul doi,e film.

(Haceo schimbă canalul și începe să sonorizeze filmul. Lumina se stinge, nu rămâne decât lumina albăstruie a ecranului.

Bolnavii încep să se culce,unul,căte unul. Se aude Davud șoptind.)

DAVUD

Te rog frumos! Numai tu poți să mă rezolvi!

PEPA

Du-te de-aici, ți-am spus odată!

DAVUD

Numai să mă întind lângă tine!

PEPA

Nu!

DAVUD

Știi bine că nu pot să-ti fac nimic...

PEPA

Numai gândul și e deja un păcat.

DAVUD

Atunci nu te gândi!O să mă descurc eu singur, tu nu trebuie să te gândești de loc!

PEPA

Nu!

DAVUD

Ajută-mă, te rog, sunt bolnav! Fă și tu o faptă bună!

PEPA

Nu!

DAVUD

Dacă o faci din milă, Dumnezeu te iartă. Dumnezeu îți va ierta tot!(Pepa rămâne tăcută)Îți va ierta tot!

PEPA

Crezi?

DAVUD

Bineînțeles! Dumnezeu îi iubește pe cei care fac bine chiar dacă au păcatuit. Lui Dumnezeu îi e mai drag un păcătos bun la inimă decât un sfânt rău.

PEPA

Bine,dar leagă-mă la ochi,să nu văd.

DAVUD Te leg!
PEPA Leagă-te și tu!
DAVUD Mă leg!
PEPA (își face cruce) Iartă-mă, Doamne!
DAVUD Ajută-mă, Doamne!
(Cei doi se culcă în dosul unui pat. După puțin timp Davud se ridică plângând).
PEPA De ce pedeapsa asta, Doamne?
DAVUD Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai păzit de păcat!
DOCTORUL De ce m-ai pedepsit, doamne? N-ajunge că sunt țigan... acum să mi se întâpte și asta... (își scoate legătura de la ochi și îi vede pe ceilalți) Ce vă uitați? Știți voi cine sunt țiganii? Știți? Țigani sunteți voi, eu sunt rom. ROM! Noi, romii am întemeiat Roma. Ați auzit de Romulus și Remus, care au fost alăptăți de o lupoaică? Romulus a fost rom, rom curat. Și el a întemeiat Roma. De aia se cheamă Roma, de la rom. Dar de Romeo și Julieta ată auzit? Și Romeo a fost rom. Dar de Roman Polanski? Și el e rom. Noi, romii avem și țara noastră - Romania. La primăvară, la soborul țiganilor de la Brașov, pe mine mă vor face baronul țiganilor. O să vedetă voi atunci cine sunt eu!
(Întunereric. Întunerericul se transformă în furtună. Vuieturul vântului umple scena, se aud trăsnete, plouă. Zgomotele furtunii se amestecă încet-încet cu huruitul unor avioane zburând la joasă înălțime).
În noaptea de întâi noiembrie, pe munte a fost o furtună cumplită. O furtună destul de neobișnuită pentru luna noiembrie. Toată noaptea s-au auzit avioane, probabil rătăcite din pricina vremii. Dar ce am văzut dimineață, în curtea mănăstirii, era și mai neobișnuit...

SCENA 5

Dimineață, în curtea mănăstirii. Se aud cocoșii din sat. În mijlocul curții, o cutie agățată de o parașută cu ajutorul căreia, evident, a coborât. Cutia și parașuta poartă însemnele ONU. Apare Kiril. Se uită la cutie pe toate părțile, privește hoțește în jur, încearcă să o ridice, inutil. Pleacă și revine cu un sac în care încearcă să vârbească parașuta. Se aude vocea lui Haceo.
HACEO Stai! (Kiril se oprește cu mâinile sus). De unde ai furat asta?
KIRIL De nicăieri, era aici.
HACEO Aseară nu era aici!
KIRIL Poate că a căzut azi-noapte...
HACEO Din cer, nu?
KIRIL Se poate, avea o parașută... (scoate parașuta din sac). Uite, scrie ONU...
(Vine doctorul).
DOCTORUL Ce se întâmplă aici?
HACEO Kiril a furat o cutie de la ONU.
KIRIL Nu-l adevărat! Voi am să fur dar încă n-am furat-o!
(Doctorul citește pe cutie)
DOCTORUL Sunt ajutoare pentru Bosnia!
HACEO Ieri seara au spus la televizor că vor parașuta ajutoare în timpul nopții.
KIRIL Dar aici nu e Bosnia, Bosnia e cel puțin la 500 de km.!
DOCTORUL S-au rătăcit în furtună.
HACEO Cred, mai degrabă, că nu fac nici o diferență între noi și Bosnia... Pentru ei aici sunt Balcanii. Li s-a spus să arunce pachete deasupra Balcanilor și ei aruncă...
DOCTORUL (pentru el) Și ce facem?
HACEO Le dăm înapoi la ONU?
KIRIL Ieri n-am mâncat nimic... (Doctorul gândește îndelung) S-o deschid?
DOCTORUL Bine, deschide-o! Dar nu e mâncare. Scrie 'îmbrăcămintă călduroasă'.
KIRIL Îmbrăcămintă, mâncare, tot aia!
(Kiril deschide cutia și scoate mai întâi un drapel de mătase bleu, drapelul ONU. Pe urmă începe să scoată uniforme militare de iarnă, cu desene de camuflaj).
HACEO Uniforme militare?
KIRIL Și ce? Mai bine, astea țin mai cald.
(Davud vine cu sufletul la gură).
DAVUD D-le doctor, am găsit un pachet plin cu conserve și cu ciocolată!
DOCTORUL Unde?
DAVUD În spatele mănăstirii. (Vine Matei)
MATEI D-le doctor, pădurea din spate e plină de pachete!
KIRIL Aduceți totul în pivniță! (cărați)
DOCTORUL Și dacă le caută cineva?
KIRIL Cine să le caute? Englezii?
(Întunereric. În întunereric se aude vocea doctorului).
DOCTORUL Începând din ziua aceea nu am mai telefonat la centrul psihiatric. Nu știu de fapt cine avea dreptate și cine nu în războiul acela, dar de un lucru sunt sigur-nouă ne folosea...

SCENA 6

Vom fi martorii unei scene tragicomice, în camera comună. Bolnavii și-au tras uniformele militare peste pijamale, fără să-și încheie nasturii. Bocancii au șireturile desfăcute. În mijlocul camerei un pachet mare, cu alimente, deschis. Bolnavii sunt plini din cap până-n picioare cu lapte praf, pe care îl mânâncă direct din cutii, cu polonicul.
KIRIL Davud, nu mai băga atâtă lapte-n tine! Nu te-ai oprit de dimineață!
DAVUD Ba, eu vreau să mă-ndop! Poate că laptele ajută la...
HACEO Laptele înmormoie dorințele sexuale.
DAVUD (îngrozit, aruncă pachetul, ca și cum ar fi otravă) Și n-ai putut să-mi spui mai devreme? Am înghițit deja trei cutii!
HACEO Păi, dacă nu m-ai întrebăt...
MATEI (de sub pat) Dați-mi și mie o cutie!
KIRIL Nu se poate! Ești atât de mic, că o să cazi înăuntru.
HACEO Ține un biscuit! (lui aruncă un biscuit sub pat).

MATEI Unul singur?
 HACEO Ești mic,ți-ajunge!
 MATEI O ciocolată, cel puțin!
 HACEO O ciocolată întreagă?! Cum poate un om de o sută de grame să mănânce o ciocolată de două sute de grame?
 DAVUD Dă-i și lui o ciocolată, are și el dreptul să mănânce.(**îi înținde o ciocolată**)
 KIRIL Tu răspunzi, dacă moare de indigestie!
 DAVUD Aoleu, fi-r-ar a' naibii!(**îi ia ciocolata înapoi**).
 MATEI Dă-mi-o!
 DAVUD Să-l întreb întâi pe doctor!
 HACEO (scotocind prin pachet) Am găsit jambon!
 FETISOV (Se reped toti la pachet pentru a apuca o bucată de jambon și se iau la bătaie. Deodată se aude o voce puternică, poruncitoare). Domnilor, bună seara!
 (În ușă, a apărut Rusul, într-o postură impozantă-curat,tuns,ras și perfect îmbrăcat în uniformă militară. Bolnavii încremenesc, scăpând din mâini polonicele și cutile cu lapte praf.Fetisov intră în cameră, cu ținuta spectaculoasă a unui militar plin de sine și se aşează liniștit la masă. Bolnavii nu îndrăznesc să miște, uluiți în continuare de situație.Fetisov reia, pe un ton autoritar)
 Pe loc repaos,domnilor!(spre Haceo)Ivanov?
 HACEO Domnule?(ia ,instinctiv poziția de drepti).
 FETISOV Se poate niște apă caldă, pentru ceai, vă rog?
 HACEO La ordin, domnule...
 FETISOV (cu modestie) Colonel.
 HACEO La ordin, d-le colonel!(aleargă la bucătărie).
 FETISOV Ce seară plăcută, nu-i aşa, domnilor?
 DAVUD Pe vremuri, eu am fost caporal. d-le colonel.
 FETISOV O,felicitări,caporal...
 DAVUD Caporal Şukriev,d-le colonel!
 FETISOV Bravo, caporal Şukriev!N-ar fi rău dacă v-ați bărbieri, ce ziceți?
 DAVUD Afirmativ, d-le colonel!
 (Bolnavii încep să iasă din starea de soc și regăsindu-și vechi reflexe din armată, se apucă să-și încheie nasturii și să-și aranjeze uniformele.Haceo intră cu un ceainic și salută.)
 HACEO Misiunea îndeplinită, d-le colonel!(**îi toarnă ceai**).
 FETISOV (zărindu-l pe Matei sub pat) Și tu,soldat,ce cauți sub pat?
 MATEI Mi-e frică să nu mă calce cineva, d-le colonel. După cum veДЕti, sunt foarte mic.
 FETISOV Și de ce crezi că ești mic?
 MATEI Pentru că sunt bolnav, d-le colonel.
 FETISOV Dacă porți uniformă, nu poți fi chiar atât de mic. Ce ai fost în armată?
 MATEI Șofer, d-le colonel.
 FETISOV O să tii din nou volanul în mâini, soldat...
 MATEI Soldat Mateev,d-le colonel!
 FETISOV De altfel, de ce nu am da drumul la baie, de mâine?Şukriev!
 HACEO D-le colonel!
 FETISOV Găsiți lemne și supravegheati ca baia să funcționeze mâine dimineață la ora zece.
 DAVUD La ordin, d-le colonel!
 (Intră doctorul și se oprește, uluit ,în ușă.Fetisov se ridică și se prezintă.)
 FETISOV D-le doctor, colonel Fetisov,la dispoziția d-stră!(Doctorul încearcă să-și dea seama ce se întâmplă.) Ivanov!
 HACEO D-le colonel!
 FETISOV Ceai pentru d-l doctor!
 HACEO Imediat, d-le colonel!
 (Intră Pepa.Fetisov pocnește din călcăie și înclinându-se ușor, îi oferă un scaun).
 FETISOV Domnișoară!
 (Îi arată scaunul.Pepa se clatină și se sprijină de tocul ușii. Întuneric.)

SCENA 7

Camera comună. Paturile sunt aranjate în linie dreaptă, plăpumile sunt întinse perfect ,ca în armată.Davud,Haceo și Kiril aranjează cutedele unei pături cu ajutorul unei sfiori.Davud,în genunchi, verifică dacă toate păturile sunt aliniate.
 DAVUD Când te uiți la sfoară, trebuie ca toate liniile să se vadă ca una singură.Ia,trage un pic pătura de la patul trei. Colonelul a zis că totul trebuie să fie ca la carte.
 MATEI (de sub pat)Tineți dreapta! Tineți dreapta! Băgați de seamă pe unde călcați cu bocancii! Dacă mă striviți, tribunalul militar vă mânâncă!
 HACEO Camera asta e din ce în ce mai frumoasă, d-l colonel o să fie foarte mulțumit!
 DAVUD Nu l-am auzit scoțând o vorbă și deodată se arată că e colonel...
 KIRIL Se fac trei ani de când nu a mai vorbit. N-a scos o vorbă, s-a uitat pe geam și a tras concluzii. Nici nu știam cu ce om trăim...
 HACEO A făcut Academia militară la Moscova. Cred că a făcut și războiul din Afganistan.
 DAVUD V-ați uitat la doctor?N-a zis nimic! Și-a băut ceaiul și a ieșit!
 KIRIL Doctorul?Ce poate să spună un doctor în fața unui colonel din divizia Tamanska?
 HACEO Divizia Tamanska?
 KIRIL Da,da.Când a fost puciul împotriva lui Gorbaciov,făcea parte din divizia Tamanska.Comanda o trupă de soc, cu tancuri de asalt și a arestat el, cu mâna lui, doi puciști!
 HACEO De unde știi tu toate acestea?
 KIRIL El mi-a spus!
 MATEI Kiril minte! Colonelul nu vorbește niciodată despre el însuși.
 KIRIL Gura, că te calc!
 (Vocea lui Fetisov răsună pe culoar)

FETISOV Adunarea!(Cei trei se aliniază. Matei rămâne sub pat. Intră Fetisov.Cu un ton autoritar)
 Atențiune,drepti!Gata pentru apel!Ivanov?
 HACEO Prezent!
 FETISOV Şukriev?
 DAVUD Prezent!
 FETISOV Penev?
 KIRIL Prezent!
 FETISOV Mateev?
 MATEI (de sub pat)Prezent!
 FETISOV (sever)De ce nu ești în formație ,Mateev?
 MATEI Ar putea să mă strivească cineva, d-le colonel.
 FETISOV Soldat Mateev,intră imediat în formație!
 MATEI Nu pot! Mi-e frică! Uitați că tremur tot!
 FETISOV Mateev,în formație! Îmi asum responsabilitatea eu, colonel Dimitri Fetisov!
 MATEI Vreau, vreau...dar nu pot...vă rog! Sunt atât de mic, sunt îngrozitor de mic!(ii dau lacrimile).
 FETISOV (cu voce puternică, dur)Soldat Mateev,sus!(Matei se ridică încet, tremurând)Drepti!(Matei încremenește, instinctiv)În formație,unu,doi,unu,doi...unu,doi.(Matei mișcă încet picioarele și cu un pas nehotărât intră în rând.Fetisov reia pe un ton cald și așezat).
 De când există omenirea,d-lor,există armata. Si de când există armata, există formația. Toate armatele din lume se bazează pe formație și din clipa în care ați intrat în formație nimeni nu mai poate merge în locul vostru...altfel, se strică formația. Si dacă se strică formația, se strică întreaga armată. Mari armate au fost învinse din cauza lipsei de ordine în formație și invers, armate mici au triumfat grație formațiilor solide. Dar formația,d-lor,nu este pur și simplu un rând de oameni, soldați aliniati unul lângă altul, la infinit. Formația există înăuntrul nostru! Când formația dinăuntrul nostru se strică, omul încetează să mai fie om. Formația dinăuntrul nostru ne susține, ne ajută,ne dă puteri,noi,adică fiecare individ, fiecare societate, fiecare armată! Sufletul fiecărei armate este formația dinăuntrul fiecăruia soldat!E impede?

TOTI Da, d-le colonel!

FETISOV Drepti! La dreapta! Înainte marș!

DOCTORUL (Întuneric. În întuneric, vocea doctorului)

(râsfoind un manual de psihiatrie pentru începători, cu un aer îngrijorat)Pentru mine ,cazul lui Fetisov era clar: schizofrenia severă a evoluat într-o formă de paranoia. În psihiatrie numim asta''defazaj''.Dar,în decurs de câteva zile, ceilalți bolnavi au început să se metamorfozeze, ca și cum s-ar fi molipsit. În locul acelor speriori de ciori, vedea acum militari bărbieriți,curăți.Mișcările le-au devenit imediat mai energice, frazele mai scurte și mai clare.Ca efect al bolii,Fetisov își câștigase incontestabil o încredere în sine,o putere de convingere și o autoritate care făcea ca toată lumea să accepte, inconștient dar categoric, puterea care emana din persoana sa.

SCENA 8

Monolog doctorului este întrerupt de un sunet de goarnă. Vocea lui Fetisov se audă de departe:'unu-doi,unu-doi'',pe urmă apar bolnavii,alergând,dezbrăcați până la brâu.

(Încet, lui Haceo)Tîne ritmul!

(lui Kiril) Acum, chiar că suntem ca nebunii.

DAVUD Nu vorbiți, respirați în ritm, unu-doi...unu-doi...Stai!Îmbrăcarea!Drepti!Pe loc repaos!(se plimbă prin fața formației)Programul pentru astăzi: Până la amiază, curătenie în curte. De la două la patru,odihnă.Mai departe, de la patru la şase, diverse ocupări individuale, de la şase la opt, liber și, începând cu ora opt, televizor și somn. Clar?

TOTI Da, d-le colonel!

FETISOV Alte propuneri?Nu avem.Atunci,să facem un plan, cu începere de azi ,pentru serviciul la sectoarele bucătărie și grupuri sanitare.Ivanov!

HACEO Da, d-le colonel!

FETISOV Azi,e rândul tău!

HACEO Am înțeles, d-le colonel!

FETISOV Mai departe...Avem, ca să zic aşa,o chestiune delicată. Printr-un concurs de împrejurări ,sub același acoperiș cu noi se află o domnișoară. Vă dați seama că trebuie să locuiască într-o cameră separată. Singură.

DAVUD Dar camerele celealte nu sunt încălzite...

FETISOV Exact. Caporal Şukriev,te ocupi de procurarea sobei și a lemnelor necesare camerei d-rei Antonova.

KIRIL Am înțeles!

FETISOV În al patru-lea rând, mi s-a semnalat că dispar lucruri din noptiere. Cel care este responsabil de aceste fapte este rugat să înapoieze lucrurile care lipsesc și să bage de seamă ca asemenea incidente să nu se mai repete în viitor. Clar?

KIRIL Foarte clar, d-le colonel!

FETISOV Vă previn că dacă un asemenea act se repetă, vinovatul nu va mai avea dreptul să poarte uniformă. Clar?

(Încet)Dacă nu mai poți fura nici în armată... atunci unde?!

FETISOV Și, în sfârșit-un om onorabil și cu o înaltă calificare veghează asupra sănătății noastre. Înțelege toată lumea că e vorba de doctor. Vreau ca toate instrucțiunile și sfaturile lui să fie respectate, mai mult, de fiecare dată când îl întâlniți, să îl salutați.

HACEO D-le colonel,doctorul!

FETISOV Atențiune,drepti!(Intră doctorul.Fetisov,face un pas înainte, salută și dă raportul.)

DOCTORUL D-le doctor, efectivul este complet și este gata pentru examenul medical de dimineață.

HACEO Are cineva dureri?Haceo?

DOCTORUL De loc ,d-le doctor.

KIRIL Kiril?

DOCTORUL Deloc.

MATEI Matei?

DOCTORUL Absolut deloc, d-le doctor.

MATEI Am auzit că nu mai dormi sub pat?

DOCTORUL Mă simt bine în formație ,d-le doctor.

DOCTORUL (Întuneric, Vocea doctorului)

Destinul îmi oferea o șansă nesperată-să fiu martorul uneia dintre cele mai rare experiențe socio-psihologice. La urma-urmei societatea nu este un joc, cu reguli stabilite dinainte și nebunii nu sunt singurii jucători care nu reușesc să-l joace?Bolnavii mei trăiau acum într-un

joc cu propriile sale reguli, pe care ei le respectau cu sfîrșenie. Deci nu mai erau nebuni! Dimpotrivă, erau perfect sănătoși. Atunci, am luat hotărârea să nu intervin și să las lucrurile să curgă de la sine. Chiar am început să-mi notez observațiile. Mă gândeam să pun la punct o formă de terapie similară și să o brevetez...

SCENA 9

PEPA Bună ziua.
DOCTORUL Bună ziua, luati loc.
PEPA Mă gândesc să părăsesc mânăstirea.
DOCTORUL Să părăsiți mânăstirea?
PEPA Da.
DOCTORUL Și unde vă gândiți să mergeți?
PEPA Vreau să mă angajez în armată. Armata are nevoie întotdeauna de femei. Ați auzit de Mutter Curaj?
DOCTORUL Da, bineînteleas că am auzit.
PEPA Ei, aş vrea să fiu ca ea. Acolo, pe câmpul de bătălie, riscându-mi viața, o să ajung să-mi ispășesc păcatele.
DOCTORUL Da, e o intenție lăudabilă, dar mi se pare că acum armata acceptă mai greu femei.
PEPA Am vorbit deja cu colonelul. Mi-a spus că ar fi posibil.
DOCTORUL A, aşa da! Dacă a spus colonelul...
PEPA Trebuie să depun dosarul de angajare mâine.
DOCTORUL Unde să-l depuneți?
PEPA La colonel.
DOCTORUL Da, evident.
PEPA Aș avea deci nevoie de un certificat medical, că sunt sănătoasă.
DOCTORUL Un certificat medical... ce să faceți cu el?
PEPA Se pare că aşa e regulamentul. Îmi dați un certificat?
DOCTORUL Sigur că da. Bineînteleas. (scrie o hârtie) Poftim.
PEPA În două exemplare, dacă se poate...
DOCTORUL Se poate... Poftim, două exemplare.
PEPA Nu-l semnăți?
DOCTORUL N-am semnat? Aşa e... (semnează) Poftim, acum e semnat.
PEPA Nu are ștampilă.
DOCTORUL Ștampila ar fi prea mult.
PEPA Nu contează, colonelul vrea să fie stampilat.
DOCTORUL A, dacă aşa cere colonelul... (stampilează) S-a stampilat.
(Mulțumită, Pepa își pune hârtile în buzunar.)
PEPA Deci sunt sănătoasă?
DOCTORUL Bineînteleas.
PEPA Atunci, de ce doctorul de dinainte mi-a zis că sunt nebună?
DOCTORUL Toată lumea se poate însela.
PEPA Deci, s-a înselat?
DOCTORUL I se poate întâmpla oricui.
PEPA Da, dar orișicăt! Am să-i trimit un certificat... Pe viitor să căște bine ochii înainte de a jigni oamenii! (iese)

SCENA 10

Seara, în dormitor.

FETISOV Acum să facem o verificare a resurselor materiale și alimentare de care dispunem. Ivanov!
HACEO (verificându-și calculele) Avem hrană, inclusiv conserve și suc de fructe, pentru aproximativ un an.
FETISOV Şukriev?
DAVUD Avem îmbrăcăminte și încălțăminte pentru cel puțin zece ani, d-le colonel.
FETISOV Deci, deocamdată, stăm bine. Petrov?
KIRIL 7200 de leva, 84 de mărci germane, 24 de dolari și 45 de milioane de dinari sârbești vechi.
FETISOV Dinari vechi? Ce să facem cu ei?
KIRIL I-am furat înainte de schimb...
FETISOV Ar fi fost bine dacă erau dinari noi.
KIRIL Nu mai fur, domnule colonel. Dar dacă e ordin...
FETISOV Nu e nevoie. Cum stăm cu transportul? Mateev?
MATEI Avem o mașină de teren în stare bună, dar fără cauciucuri.
KIRIL Înainte, avea cauciucuri, da'...
FETISOV De azi într-o săptămână, mașina are cauciucuri!
KIRIL Am înțeles, d-le colonel!
MATEI Nici benzina nu are...
FETISOV De azi într-o săptămână, rezervorul plin!
KIRIL Am înțeles!
HACEO D-le colonel, permiteți să spun și eu ceva?
FETISOV Te ascult.
HACEO Începe jurnalul, d-le colonel.
FETISOV Toată lumea la locuri, pentru jurnalul de seară!
(Se așează în rând, în fața televizorului, Haceo îl deschide și începe să sonorizeze.)
HACEO 'Doamnelor și d-lor, bună seara. Luptele violente continuă lângă Sarajevo. Un nou convoi cu ajutorare umanitară a fost interceptat de către sârbii bosniaci. Între timp, purtătorul de cuvânt al ONU declară că trimiterea de ajutorare continuă noaptea, pe calea aerului, cu ajutorul avioanelor din Royal Air Force...' Asta e bine!
KIRIL Chiar foarte bine!

HACEO

(continuă) "Statele membre NATO au declarat în această după-amiază că, în cazul în care conflictul iugoslav continuă, vor fi luate măsuri radicale pentru menținerea păcii și securității în Europa. Un purtător de cuvânt a mai declarat că o mare parte din țările fostului bloc din est și-au exprimat intenția de a cere admiterea în NATO..."

FETISOV

Asta e! Grozav! Trebuie să intrăm în NATO-e singura soluție posibilă. (Dă cu pumnul în televizor și sunetul revine. Haceo continuă să sonorizeze din obișnuință și vocea sa se suprapune peste cea a crainicei. Întuneric.)

ACTUL II

SCENA 1

Pepa, îmbrăcată în uniformă, traversează curtea, urmărită de Davud.

DAVUD

Te rog frumos! Numai să încerc, numai atât!

PEPA

Nu!

DAVUD

Te rog! Ti-o cer ca unui frate de arme! (Ca unui camarad!)

PEPA

Nu!

DAVUD

Simt că mi-e puțin mai bine. Vreau numai să verific dacă mi-e într-adevăr mai bine.

PEPA

Dacă nu încetezi imediat, îl informez pe colonel.

DAVUD

De ce pe colonel?

PEPA

Cum adică, de ce? Tu ești însurat și eu sunt... domnișoară. Știi foarte bine că nu se face să te ții așa după mine!

DAVUD

Tu vorbești serios?

PEPA

Absolut serios.

DAVUD

Eu sunt caporal!

PEPA

Vezi că sunt grade și mai mari, d-le caporal!

DAVUD

Gradele sunt una, asta este altceva! Ajută-mă, ești și tu soldat, știi cum e!

PEPA

Nu!

DAVUD

Doar îl slujești pe Domnul, nu? El o să te ierte...

PEPA

Acum slujesc forțele armate!

DAVUD

Și păcatele de la pod? Ce faci cu ele?

PEPA

Podul peste Dunăre, ca și toate celelalte poduri spre trecut, sunt în prezent arse, d-le caporal! (Se îndepărtează cu un mers provocator.

Vine doctorul.)

DOCTORUL

Cum merge?

DAVUD Merge mai bine, d-le doctor. Ce-i trebuie soldatului? Să mănânce, să doarmă și să i se scoale... dar nu se scoală!

(Vine Haceo, alergând.)

HACEO

D-le doctor, d-l colonel vă invită la o întrevedere la cartierul general.

DOCTORUL

Există deja un cartier general?

HACEO

Da, d-le doctor. (În aceeași clipă se audă urletul ascuțit al unei sirene de alarmă. Haceo și Davud se aruncă pe burtă).

DAVUD

Culcat, d-le doctor! Se încearcă sistemul de apărare antiaeriană.

(Întuneric)

SCENA 2

Întrunirea de la cartierul general are loc în curte. Se vede un catarg cu un vechi drapel național, murdar și zdrențuit, găsit cine știe pe unde și o cabină de vot, care seamănă mai degrabă cu un cort. Toată lumea este aliniată, Pepa stă pe un scaun. Așteaptă toți în tăcere.

DAVUD

Vine d-l doctor.

FETISOV

Drepti! (întră doctorul) Poftiți, d-le doctor! Putem începe. (Se adresează tuturor). Fraților! Se împlinesc o lună de când cerul ne-a trimis un dar, tot aşa cum Dumnezeu a dat mana copiilor lui Israel. Muream de frig și de foame când am primit acest dar de la Europa civilizată, mai concret, îmbrăcăminte și mâncare. Dar astăzi, privind înapoi, putem spune că nu a fost vorba de un simplu act umanitar ci, mai mult, de un semn ceresc. Era o invitație să ne alăturăm lor. De aceea, după o matură chibzuință, propun următoarele:

Mai întâi, declar unitatea noastră de luptă, subdiviziile ONU și asta începând de astăzi.

În al doilea rând, declar teritoriul actual ocupat de subdivizia noastră, teritoriu european separatist în mijlocul Balcanilor. În acest teritoriu vor fi valabile numai standardele de viață europene și dreptul internațional.

În al treilea rând, să intrăm în contact cu structurile administrative europene, cu scopul de a fi admisi în calitate de enclavă europeană din Balcani.

Sunt alte propunerii? (liniște solemnă) Nu? Bine. Atunci, propun să trecem la votul secret. În caz de rezultat pozitiv, vom elabora un document constitutiv care să cuprindă decizia noastră. Buletinele albe sunt "pentru", cele negre sunt "împotriva".

(Lipește cu scotch un carton gol de ciocolată, cu o crăpătură pe mijloc și îl duce în "cabina de vot".)

Drepti! Spre urnă, înainte mars!

(Votează toți, pe rând.)

D-le doctor, deși civil, fără îndoială că împărtășiți în permanență bucuriile și necazurile noastre. Este firesc deci să aveți dreptul să votați împreună cu noi. Vă invit în numele întregii subdiviziilor! Vă rog, d-le doctor!

(Doctorul ezită, se ridică și se îndreaptă spre urnă. Toată lumea așteaptă rezultatul cu sufletul la gură. Doctorul ieșe din "cabină". Fetișov, rupe scotchul și anunță rezultatul cu voce tare.)

În unanimitate, "pentru"! Acum, vom declara ca fapte oficiale și irevocabile primele două puncte din programul nostru.

Drepti! (solemnă) În urma referendumului de azi, declarăm unitatea noastră de luptă, subdiviziile a forțelor ONU. Deasemenea, mânăstirea "40 de Sfinți", devine teritoriu european separatist în cadrul Balcanilor! Ura!

(Toată lumea strigă "ura". Pepa coboară drapelul național de pe catarg și înălță încet și patetic drapelul de mătase al ONU. Davud și Kiril aduc în scenă o barieră metalică.)

FETISOV

Încredințez vama, soldatului Antonova Pepa.

DAVUD

Să vezi camioane NATO, de-acum!

PEPA

Niciodată!

FETISOV

Calm, vă rog. Shoferii NATO au o altă morală, o altă mentalitate. Ei sunt oameni exemplari.

DAVUD

Adică impotență. Mă gândeam eu că asta e o treabă bună pentru mine acum... Închipuiți-vă numai: Davud řukriev, caporal NATO.

(Liniște)
 FETISOV Domnilor, am îndeplinit primele două puncte din program. Ne rămâne ultimul punct, cel mai important și cel mai dificil: stabilirea contactului cu structurile administrative europene și integrarea. Aștept sugestii cu privire la modalitatea de a realiza contactul.

(Liniște îndelungă. În sfârșit, doctorul ridică mâna.)
 DOCTORUL D-le colonel, pot să iau cuvântul?
 FETISOV Vă rog, d-le doctor!
 DOCTORUL Știu că în această clipă toată lumea se gândește la telefonul de la mine din cabinet. Eu cred că utilizarea lui în această misiune ar fi cel puțin neînțeleaptă. acest telefon este probabil ascultat și putem deveni cu ușurință victimele șantajului și ale insinuărilor înainte chiar de a fi primit un ajutor real din partea Occidentului.
 FETISOV **(după o pauză)**Cred că d-l doctor are dreptate. Soluția telefonului,cade.Alte sugestii?
 HACEO În războaiele de dinainte se foloseau porumbei călători...
 FETISOV Da,e adevărat.
 MATEI Am putea folosi păsările migratoare! Tocmai trec stoluri întregi spre sud.
 FETISOV E o soluție...Da, bazându-ne pe miile de ani de experiență militară vom trimite sute de mesaje cu păsările...Una, cel puțin, tot va ajunge.
 HACEO Și răspunsul?Cum o să primim răspunsul?
(Se privesc)
 DOCTORUL Îl vom primi,firesc,pe aceeași cale-cu păsările.
 FETISOV De mâine începem să trimitem mesaje!
 DOCTORUL **(Intuneric. Vocea doctorului).** Valuri de păsări treceau fără încetare peste munte. Încercam să le prinDEM noaptea cu plase agățate de copaci sau puse pe stânci. Aveam mare grija să nu le rănim. Apoi le legam mesaje de piciorușe. Sute de mesaje. Pentru ONU,NATO,Parlamentul european din Strasbourg,UNESCO și Dumnezeu mai știe cui! Păsările zburau spre sud, spre Grecia, sau Africa, sau chiar spre Africa de Sud, cum zicea Haceo.Dar colonelul nea explicat că ONU are observatori peste tot și că mesajele vor ajunge, mai devreme sau mai târziu, unde trebuie.

SCENA 3

Camera comună. Fiecare ține câte o pasare și încearcă să-I lege un mesaj de picior.
 DAVUD Au, m-a ciupit! Mi-a umplut mâinile de sânge.
 HACEO Ciupesc pentru că nu știu despre ce e vorba. Habar nu au de intențiile noastre. Când o să le dăm drumul, vor pricepe și n-or să ne mai ciupească.
 KIRIL Stau și mă uit la nenorocita asta de vrabie, cum poate să se ducă ea unde vrea în lumea asta,nemernica!(mama ei de pasare)
 MATEI Nu insulta (înjura)pasarea, nu ți-e rușine?
(Doctorul, apare în ușă și ascultă conversația.)
 KIRIL De ce să-mi fie rușine?
 MATEI De-aia, pentru că omul provine din păsări.
 KIRIL Ba, omul provine din maimuță.
 DAVUD Omul se poate,dar nu și caporalul.Corporalul provine din soldat.
 KIRIL De caporal nu știu,însă omul se trage din maimuță!
 MATEI Da, dar maimuțele se trag din păsări. Deci omul s-a dezvoltat pornind de la păsări. Se poate foarte bine ca într-o zi să redevină pasare și să-și ia zborul.(să se transforme în pasare și să zboare)
 KIRIL Și de ce, mă rog, să redevină neapărat pasare?
 MATEI Pentru că numai omul și păsările pot zbura-păsările cu aripile, omul ,cu gândul. Pe urmă ,păsările, deși mici, sunt în stare de fapte mari.Ca acum-duc mesajele noastre la mii de km. Și ne salvează!
 HACEO Scuză-mă, dar oricine e în stare să facă o faptă mare...Nu contează mărimea.
 MATEI Da și nu...da și nu. Pentru că o faptă mare, comparată cu mărimea unei ființe mici, devine imediat mult mai mare.
 DAVUD Sunteți gata?
 TOȚI Gata!
 DAVUD Hai, să le dăm drumul!
 TOȚI Le dăm drumul!
(Se duc la fereastra deschisă cu păsările în mâini.)
 DAVUD Atenție!Trei,patru,dați-le drumul!
 TOȚI Le-am dat!(se aude fălfăitul aripilor. Privesc îndelung păsările care zboară.)
 KIRIL Gata, au zburat!
 DAVUD Omul poate că se trage din păsări, dar acum nu mai are nici o legătură cu ele! Păsările pot zbura când vor și unde le dă lor prin cap, noi...Am fi rămas aici până la sfârșitul zilelor dacă nu era colonelul...
 HACEO Nu pricepi?Păi tocmai asta înseamnă că și omul poate zbura dacă vrea.
 KIRIL Colonelul poate să zboare. L-am văzut ieri cu ochii mei.
 MATEI Ești nebun.
 KIRIL Știi,dar l-am văzut.Dădea din mâini,uite-așa și s-a desprins de la pământ,s-a ridicat un metru,a stat aşa o vreme și s-a lăsat pe pământ.
 MATEI Erai beat!
 KIRIL Eu nu mai beau!Și v-am spus adevărul!
 MATEI Păi,dacă poate ,de ce nu și-a luat zborul?
 KIRIL Poate că nu vrea să plece fără noi...
 MATEI Uneori,seara,când mă fac mic, mic de tot, îmi vine să mă vâr între aripile unei păsări și să zbor cu ea. Să zbor mult,mult,până ajung ACOLO, să le duc direct mesajul.EI,când mă vor vedea atât de mic, își vor spune:"Cum oare a reușit o ființă atât de mică să zboare o asemenea distanță?"Eu le-aș suna:"Am reușit pentru că am lăsat în urmă pe prietenii mei, care,deși sunt mult mai mari decât mine, sunt la fel de nenorociți!"EI m-ar întreba:"DE ce sunt atât de nenorociți?" și eu le-aș răspunde:"Pentru că sunt nebuni. Și acolo, pe nebuni nu-I înțelege nimeni."
(Doctorul ieșe. Întuneric.)

SCENA 4

În curte,Pepa strânge o pasăre în brațe. Pasărea își ține capul sub aripă-doarme sau...e moartă.Pepa îi cântă un cântec cu care copiii adorm puii de găină.

PEPA

(cântă)Dormi, dormi puișor,
Mama ta e-un găinoi,
Taică-tău e un vulpoi...

(Fetisov trece și o salută.)

FETISOV

PEPA

TOȚI Unde?
 MATEI Acolo, în mijlocul stolului.
 DAVUD Da, aşa e! Face cercuri, ha, ha, ha!
 PEPA Vrea să ne atragă atenția. Ne face semne, v-ați prins?
 HACEO Poate... Parcă aşa ar face.
 MATEI Asta e! Asta e! Nică o pasare nu face lupinguri!
 HACEO Priviți, se desprinde de stol!
 MATEI Coboară...
 DAVUD Spre pădure! Coboară în pădure!
 HACEO Nu se mai vede. A aterizat. Hai să vedem!
 KIRIL Unde?
 HACEO În pădure, unde!
 KIRIL Şi cum crezi că o găseşti în pădure? Pădurea are mii de hectare!
 MATEI O să ne strige ea...
 KIRIL Om fi toti nebuni, da' tu... Cum vrei tu să ne strige o pasare?
 FETISOV A fost special dresată pentru asta!
 KIRIL A, în cazul asta...
 HACEO Haideți!
 TOȚI Mergem!
(Ies. Întuneric, vocea doctorului.)
 DOCTORUL Pasărea poate aducea un mesaj dar nu a putut fi găsită din pricina ceșii. Am căutat-o până la cădereea noptii, dar pasarea nu ne-a strigat. În zilele care au urmat, stolurile de păsări au început să se răreasă, dar mesajul tot nu venea. Colonelul era neliniștit, deși nu o arăta. Marșurile și exercițiile militare continuau zilnic, dar colonelul știa că o armată nu poate rămâne nemîscată la nesfărșit, că trebuie să plece într-o misiune. În timp ce aşteptam ca NATO sau ONU să binevoiască să ne trimită un semn, s-a produs un incident neplăcut.

SCENA 6

(Kiril și Davud se furiosează prin întuneric.)
 DAVUD **(în șoaptă)** Kiril? Kiril?
 KIRIL Ssst! Mai încet!
 DAVUD E aici. N-am văzut niciodată o pasare atât de mare!
 KIRIL Ești sigur că e aici?
 DAVUD Sigur! Am văzut-o intrând pe fereastră.
 KIRIL Ce pasare era?
 DAVUD N-am văzut, și-am zis, era deja întuneric. Dar era foarte mare. O pasare ca asta poate căra un colet. **(Se aude zgomotul făcut de aripile unei păsări mari.)**
 KIRIL Ai auzit?
 DAVUD Am auzit! Cred că e uriaș!
 KIRIL Ce și-am zis? A venit singură, de bunăvoie, deci sigur ne aduce ceva.
 DAVUD Închide ferastra, să nu zboare.
 KIRIL Am închis-o.
 DAVUD Ațin-te aici că eu încerc să-o prind, să-o caut de mesaj.
(Kiril se aruncă în întuneric, se aud zgomotele unei încăierări, bătăi de aripi și strigătele de pasare. Kiril urlă.)
 Aoleu, nenorocita, mi-a găurit capul! Ajută-mă! Ajutor!
 DAVUD Ajutor! Ajutor!
(Se aud loviturile și strigătele păsării încetează.)
 KIRIL Am omorât-o! Ticăloasa! Mi-a mâncat creierul! Am rămas numai cu ochii! **(Se aprinde lumina. În ușă, Fetisov și ceilalți. Fetisov se apropie și examinează pasarea care zace pe jos. Se aude pasarea respirând cu greutate.)**
 FETISOV **(sever)** Cine a atacat pasarea?
 KIRIL Ea a început... Eu numai am amețit-o.
 DAVUD Tocmai voi am să o căutăm de mesaj și ea ne-a atacat....
 FETISOV Păsările sunt lipsite de conștiință, adică sunt lipsite de apărare. Ele ne aduc mesajul Salvării și noi, cum le primim? Cu violență! Ce va spune Europa de asta? Cum îi vom privi în ochi, odată ajunși ACOLO? Cum îi vom privi în ochi pe oamenii aceia care ne-au dat pâine când muream de foame, îmbrăcămintă când muream de frig și speranță când muream de desperare?! Oamenii care ne trimit semnul salvării prin păsări, oamenii care ne vor primi ca pe frații lor, oamenii aceștia nu sunt oameni obișnuiați, sunt fingeri!
(De afară se aude Pepa strigând)
 PEPA **(intrând)** Mesaj! Mesaj! A venit un mesaj! **(Tine în mână o păsăruică)** Era prinsă în plasă, aproape înghețată. M-am apropiat, am prins-o și am văzut că are un mesaj la picior. E scris pe metal, priviți!
(Fetisov ia pasarea cu grijă și studiază mesajul)
 HACEO Seamănă cu un inel ornitologic.
 FETISOV E un cod secret!
 HACEO E marcat V 01-01.
(Citește și el, mai rar) V 01-01.
(Încercând să descreze) V... veniți. Întâi. Întâi. Plecăm pe întâi ianuarie!
 HACEO Cum adică, plecăm?
 FETISOV Ordinele nu se discută, soldat, clar?
(Întuneric. Vocea doctorului)
 DOCTORUL Ceea ce la început mi se parea imposibil, începea să devină din ce în ce mai real, pe măsură ce timpul trecea, cu toate că nu mai era decât o săptămână până la întâi ianuarie. Au scos mașina veche de teren și au vopsit-o. Pentru că nu aveau vopsea de mașină au dat-o cu două straturi de Ripolin alb. Emblema ONU a fost desenată pe capotă. A fost umplută cu provizii pentru două săptămâni-atât estimaseră că va dura călătoria spre Occident. Disciplina se înăsprea în fiecare zi-pentru a fi pregătiți, de sculau la patru jumătate.

SCENA 7

Camera comună, toată lumea prezentă. Pe perete, o hartă mare a Europei pe care e marcat traseul cu stegulete roșii. În fața hărții, Fetisov, cu o baghetă.

FETISOV Vom repeta încă o dată traseul. De aici, spre Serbia. Pe urmă, Serbia-Ungaria, Ungaria-Slovacia, Slovacia-Republica Cehă, Republica Cehă-Germania, Germania-Franța, Franța-Strasbourg. Vreau să vă precizez că din momentul în care intrăm în Iugoslavia putem intra în contact cu forțele ONU. Acum, să vedem care pot fi obstacolele. Mai întâi, poliția rutieră (de la circulație).

HACEO Imposibil. Poliția n-ar opri niciodată o mașină cu însemnele ONU.

FETISOV Bun, mai departe.

KIRIL Mai departe este granița, unde ne vor opri pentru verificarea pașapoartelor.

FETISOV Domnilor! Avem un document care stipulează că facem parte din forțele ONU și nimeni nu poate opri o subdivizie militară a Națiunilor Unite! Astăzi suntem în 30 decembrie și am terminat pregătirile. Mâine este 31. Declara această zi, zi de odihnă și reflecție. Plecarea pe 31 decembrie la orele 24. Liber!

(Întuneric. Vocea doctorului)

DOCTORUL Până acum lucrurile mergeau aproape bine. Dar acum începea să devină prea serios. Chiar plecau! Bineînțeles, fiecare proiect grandios are un punct slab-aș fi putut suna la centrul psihiatric și să stric tot. Dar aş fi distrus jocul pe care îl creaseră pacienții mei și în care ei trăiau ca niște oameni normali. Astăzi l-ar fi transformat din nou în epave umane. Oricum, cine poate afirma că joc este sănătă la sută adevărat?! Micul lor joc sau marele joc pe care îl jucăm cu toții, crezându-ne normali? Marele joc, plin de nebunie, al normalilor! Pe 31 decembrie, Fetisov a venit să mă vadă.

SCENA 8

Cabinetul doctorului. Se aud bătăi în ușă.

DOCTORUL Da, intră. (Intră Fetisov, salută).

FETISOV Bună ziua, d-le doctor.

DOCTORUL Luați loc.

FETISOV Vă mulțumesc. (se aşeză) D-le doctor, aş vrea mai întâi să vă exprim recunoștința mea pentru non-intervenția d-stră. Eu sunt militar și mi dai perfect seama căte complicații ați fi putut, și încă puteți, să ne creați.

DOCTORUL După cum vedeti, nu le creez.

FETISOV D-stră, fără îndoială, aveți mai multe posibilități. Dar noi, trebuie să plecăm!

DOCTORUL Credet că veți reuși?

FETISOV Ce întrebare!

DOCTORUL Sunt totuși cinci frontiere și nu aveți nici un act...

FETISOV Cum așa? Și documentul constitutiv?

DOCTORUL Este pură schizofrenie!

FETISOV Nu înțeleg.

DOCTORUL Marile încercări reușesc foarte rar... d-le colonel. Poate există un Dumnezeu al nebunilor.

FETISOV Nu înțeleg.

DOCTORUL Considerați că nu am spus nimic.

FETISOV Cum doriți. Plecăm la miezul nopții. (salută și ieșe).

DOCTORUL A pleca, sau a nu pleca? Ce să aleg? Yorik sau Fortinbras? În orice caz, până acum m-am luat numai după normali și n-aș putea spune că am ajuns departe. Nici geografic nici altminteri...

SCENA 9

Întuneric. Se aude o trompetă și zgomot de pași. Vocea lui Fetisov răsună în întuneric.

FETISOV Drept! Gata pentru apel! Antonova?

PEPA Prezent!

FETISOV Ivanov?

HACEO Prezent!

FETISOV Mateev?

MATEI Prezent!

FETISOV Šukriev?

DAVUD Prezent!

FETISOV Drept! La dreapta! Spre ieșire! (În întuneric, zgomotul soldaților în marș crește progresiv) Stai! La stânga! (Scena se luminează și vedem toată lumea aliniată în fața mașinii, de antena căreia e agățat drapelul ONU.)

D-lor, fiind o subdivizie militară a ONU, va trebui să folosim limbi străine. În legătură cu aceasta vreau să vă spun că limba mea maternă este rusa.

HACEO Și eu vorbesc rusește.

DAVUD Eu vorbesc tigănește.

KIRIL Atunci ar fi mai bine să tac.

DAVUD Eu o să tac, dar dacă ea se apucă să zică de pod, or să se prindă imediat că suntem nebuni.

PEPA Cine e nebun? Eu? Cu certificatul astăzi? (Flutură certificatul medical).

FETISOV D-lor, d-lor! Nu sunteți nebuni, d-lor! Sunteți numai altfel decât ceilalți. Nu sunteți făcuți pentru această lume, d-lor, pentru că această lume e făcută pentru oameni la fel. Totuși, lumea noastră există undeva și noi trebuie să credem în ea, pentru că în Biblie se spune:

Fericiti cei care suferă,
Fericiti cei care se roagă,
Fericiti cei care plâng,
Fericiti cei săraci cu duhul...

Noi suntem toate astea la un loc, fraților, și noi vom adăuga ceea ce gura cerească a uitat să spună: "Fericiti cei nebuni!" Și trebuie să credem, deși în Carta drepturilor omului nu e nici un rând despre drepturile nebunilor. Singurul drept pe care îl aveți este să fiți îngrijiți pentru a ajunge la fel cu toată lumea. De aceea nebunii sunt poporul cel mai nenorocit și mai nedreptățit de pe planetă. Trebuie să scăpăm din lumea asta, dar ca niște învingători! De fapt, suntem pe cale să facem. Vom scăpa ca niște învingători! Misiunea noastră va reuși tocmai pentru că suntem altfel. Clar?

TOTI Foarte clar!

(Doctorul care a ascultat deoparte, se apropie de Fetisov)

DOCTORUL
FETISOV

D-le colonel, cer permisiunea de a intra în formație.

Aveți permisiunea!

(Aplaudă toți și doctorul se încolonează, ultimul. Fetisov se aşeză în frunte.)

Atențione,drepti! Înainte,marș!

(Sunetul unei fanfare umple scenă. Toată lumea mărșăluiește cu pas energetic,cântând.)

SCENA 10

DOCTORUL

Cel mai bun moment de trecut granița este 1 ianuarie,dimineața,foarte devreme. Nu am văzut vameși-cu siguranță erau la petrecere. Soldații de la frontiera sărbă ne-au salutat, cum se și cuvine când vezi un colonel și ne-au urat drum bun. Când s-a făcut ziua, eram deja în străinătate.Aici,oamenii nu erau împărtiți în nebuni și normali, ci în creștini și musulmani. Viața găsește întotdeauna o cale să împartă oamenii. Mii de refugiați mergeau spre est, în timp ce noi ne continuam drumul spre vest. Cum spunea colonelul, drumul spre Paradis trece prin infern. Cu cât înaintam înspre vest, întâlneam din ce în ce mai des trupe ale Căștilor albastre care ne salutau prietenete. În sfârșit, am reușit să ne alăturăm unei coloane de vehicole ale Căștilor albastre franceze și am plecat împreună cu ei spre nord. Cinci zile mai târziu, eram la Strasbourg.Nu ne-au lăsat să intrăm în Parlamentul European și atunci am făcut o cerere prin poștă. Aici, oamenii sunt foarte meticuloși și ne-au răspuns peste o lună. Scriau că nu există nici o lege care să trateze alăturarea benevolă a trupelor militare străine. Și că, din același motiv, nu aveau dreptul să ne expulzeze. Ziceau că trebuie să aşteptăm să facă o lege specială,dar că asta risca să ia foarte mult timp.

Toate acestea s-au întâmplat demult, acum un an, doi sau trei, nu-mi mai aduc bine aminte. Nu știu în ce zi suntem azi, nici în ce lună, dar știu că e primăvară, pentru că am prins o pasare migratoare și Davud a profitat să-i trimîtă o scrisoare nevestei. Cum nu știe să scrie, mi-a dictat-o. Iată ce spunea în scrisoare:

“Draga mea,Meral...”

Soția lui se numește Meral.

“...îți scriu din Franța, din piața catedralei din Strasbourg.E frumos,e soare dar și la voi cred că e frumos...așa e primăvara,e frumos peste tot. Țara asta este minunată, cu oameni minunați. Aerul e foarte curat deși nu se poate trăi numai cu aer. Spunând aceasta nu mă gândesc neapărat la problema alimentară-aici noi suntem militari și ne plătesc bine. Chiar am să vă trimiți o ilustrată de Crăciun, pentru copii. Cred că au crescut.Iartă-mă,am uitat să te întreb dacă au un tată nou. Dacă apare vreun tată nou,ia-l,pentru că fără tată nu se poate trăi, știu foarte bine.Noi,aici,nu ne lăsăm, menținem spiritul militar și în fiecare zi la ora 16 , facem apelul. Vă îmbrățișez și vă iubesc.Davud Şukriev.”

EPILOG

FETISOV

Orologiul catedralei bate ora 16.Fetisov,în mijlocul pieței comandă cu aplomb.

Drepti!Înainte,marș!Unu-doi...unu-doi...

(Aliniați câte doi, soldații mărșăluiesc solemn. În jurul lor,o mulțime de turiști fericiți aplaudă zgomotos, în timp ce patrula își continuă marșul. Unul dintre ei coboară de pe scenă și se scoară printre spectatori întinzând o cască militară, plină cu monede.)